

דף עה:

עין משפט א.

ח"מ סימן קצח פעיף ז

ז. ספינה כיון שא"א להגביה ומשיכתה רק ע"י רבים ויש טורח גדול בכך נקנית במסירה^ח. ואם המוכר אמר לו לך משוך וקנה כיון שהקפיד שלא יקנה אלא במשיכה אינו קונה עד שימשכנה כולה^א ויוציאנה ממקום שהיתה בו.

עין משפט ב.

ח"מ סימן קצח פעיף ח

ח. המסירה בספינה היינו שאחזי בה הלוקח בפני המוכר או ע"פ ציוויו, ואין צורך שימסרה מידו ליד הלוקח^ב.

עין משפט ג.

ח"מ סימן קצז פעיף ג

ג. במשיכה לא מבעיא שמשכה והלכה או רכב עליה^א אלא אפי' קרא לה ובאה או הכישה במקל והלכה, או הנהיגה בקול ורצתה לפניו כיון שעקרה יד ורגל קנאה, והוא שימשוך בפני הבעלים^ד, ושלא בפניו צריך שיאמר לו קודם לך משוך וקנה.

ת. מסקנת הגמ' ב"ב ע"ו ע"ב. והיינו שעומדת בר"ה או בחצר שאינה של שניהם. סמ"ע ס"ק י"ד.

א. שם ב"ב וכרבנן דברייתא. וכולה היינו מלא אורכה וכיון שעומדת בר"ה או ברשות שאינה של שניהם צריך שימשכנה מר"ה לסימטא או לחצר של שניהם ובה מספיק ואין צריך למושכה מלא אורכה. סמ"ע ס"ק ט"ו.

ב. ה"ה בפ"ג ממכירה הלכה ג' שכ"כ הרשב"א דלא בעינן מסירה מיד ליד אלא באמירה.

ג. זו דעת הרי"ף והרמב"ם דס"ל דרכיבה לחוד קונה, אבל לדעת הרא"ש לא מהני רכיבה עד שימשכנה ברגליו. סמ"ע ס"ק ה'. וכתב בנתיבות שהרמב"ם אזיל ליה בשיטת הריצב"ש שהביאו השיטה מקובצת, ועוד הוסיף שהבעיא כגמ' ברכוב במקום מנהיג הוא כיון שרואין שהבהמה הולכת יש להסתפק דילמא אחד מהן מבטל כח חברו ושלא תלך רק מחמתו ולא מחמת השני ע"ש.

ד. בב"ק נ"ב ע"א ודומיא דקרקע. ה"ה. ובשלא בפניו צריך שיאמר לו לך משוך וקני, ואם מסר לו הרסן בסתם מהני אף שאח"כ הלוקח הלך ומשכה שלא בפני המוכר דלא גרע ממסר לו המפתח או דלי של הבור המבואר בסי' קצ"ב סעיף ב' או משכוכית בסעיף ד' דקנה, כ"כ בפעמוני זהב. ועיין בסי' רע"א עוד בדינים אלו.